

Z A K O N
O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I
REPUBLIKE SLOVENIJE O MEĐUSOBNOM IZVRŠAVANJU
SUDSKIH ODLUKA U KRIVIČNIM STVARIMA

Član 1.

Potvrđuje se Ugovor između Republike Srbije i Republike Slovenije o međusobnom izvršavanju sudskih odluka u krivičnim stvarima, potpisan 30. novembra 2011. godine u Beogradu, u originalu na srpskom i slovenačkom jeziku.

Član 2.

Tekst Ugovora u originalnu na srpskom jeziku glasi:

UGOVOR

IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I REPUBLIKE SLOVENIJE O MEĐUSOBNOM IZVRŠAVANJU SUDSKIH ODLUKA U KRIVIČNIM STVARIMA

Republika Srbija i Republika Slovenija (u daljem tekstu: države ugovornice),
u želji da razvijaju uzajamno poverenje i saradnju u oblasti pravne pomoći u
krivičnim stvarima,
poštujući načelo humanosti i činjenicu da bi izvršavanje krivičnih sankcija u državi čiji
su državljani osuđena lica ili u kojoj imaju prebivalište doprinelo efikasnoj i potpunijoj
resocijalizaciji izvršilaca krivičnih dela,
dogovorile su se da zaključe ovaj ugovor.

PRVO POGLAVLJE

Opšte odredbe

Član 1.

Države ugovornice se obavezuju da će na osnovu zamolnice, u skladu sa uslovima iz ovog ugovora, međusobno izvršavati pravnosnažne sudske odluke u krivičnim stvarima koje donese sud jedne države ugovornice protiv državljanina druge države ugovornice ili protiv lica koje na njoj teritoriji ima prebivalište, i to:

1. preuzimati izvršenje kazne zatvora i drugih mera koje podrazumevaju lišenje slobode;
2. preuzimati nadzor nad licima kojima je izrečena uslovna osuda u toku vremena proveravanja.

Član 2.

U smislu ovog ugovora, pod navedenim izrazima se podrazumeva:

- a) „država izricanja” je država ugovornica u kojoj je doneta sudska odluka čije se izvršenje ili nadzor zahteva;
- b) „država izvršenja” je država ugovornica u kojoj se izvršava sudska odluka koja je doneta u drugoj državi ugovornici;
- c) „druge mere koje podrazumevaju lišenje slobode” su mere bezbednosti i vaspitne mere propisane krivičnim zakonodavstvom država ugovornica koje imaju za posledicu oduzimanje slobode;
- d) „uslovna osuda” je uslovna osuda i uslovna osuda sa zaštitnim nadzorom, propisane zakonodavstvima država ugovornica;
- e) „prenos izvršenja uz premeštaj lica” je izvršenje sudske odluke uz istovremeni premeštaj lica koja u državi izricanja izdržavaju krivičnu sankciju, u državu izvršenja.

Član 3.

(1) Nadležni organi država ugovornica kod primene ovog ugovora komuniciraju pismenim putem, i to sa strane Republike Srbije preko Ministarstva pravde Republike Srbije, a sa strane Republike Slovenije preko Ministarstva za pravosuđe Republike Slovenije.

(2) Diplomatski put komunikacije ovim nije isključen, ako za to postoje opravdani razlozi.

(3) U hitnim slučajevima zamolnice i obaveštenja, prema ovom ugovoru, mogu se dostavljati preko Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL).

Član 4.

(1) Molba i dokumentacija koja se prilaže uz tu molbu, prema odredbama ovog ugovora, dostavljaju se na službenom jeziku i pismu države molilje, uz prepis na latiničnom pismu. Previde na jezik države ugovornice koja se moli za prenos izvršenja kazne (u daljem tekstu: zamoljena država), nije potrebno prilagati.

(2) Ako su prilozi, odnosno dokumentacija uz molbu nastali pre stupanja na snagu ovog ugovora, dostavlja se i prepis na latiničnom pismu, ako je to moguće.

(3) Legalizacija dokumenata iz stava (1) ovog člana nije potrebna.

Član 5.

(1) Izvršenje ili nadzor prema odredbama ovog ugovora, preuzeće se ako su ispunjeni sledeći uslovi:

1. ako je osuđeno lice državljanin države izvršenja ili u njoj ima prebivalište;
2. ako je sudska odluka pravnosnažna i izvršna;
3. ako osuđeno lice da saglasnost;
4. ako je delo na kojem se zasniva pravnosnažna sudska odluka, krivično delo prema pravu obe države ugovornice;
5. ako država koja je izrekla krivičnu sankciju i država koja je preuzima, postignu saglasnost o prenosu izvršenja ili nadzora.

(2) Prenos izvršenja uz premeštaj lica je moguć ako osuđeno lice od dana podnošenja molbe treba da izdrži još najmanje šest meseci od izrečene krivične sankcije. Izuzetno, države ugovornice mogu se sporazumeti o prenosu izvršenja i kad je trajanje neizvršenog dela krivične sankcije kraće od šest meseci.

(3) Ako je trajanje krivične sankcije neodređeno, za ocenu da li to trajanje iznosi najmanje šest meseci merodavan je trenutak u kojem se mera najkasnije mora ukinuti prema pravu države izricanja sudske odluke.

(4) Ako osuđeno lice ne može dati pravovaljanu saglasnost za prenos izvršenja ili nadzora, treba pribaviti saglasnost njegovog zakonskog zastupnika prema pravu one države u kojoj osuđeno lice ima prebivalište.

(5) Saglasnost iz stava (1) tačka 3. ovog člana nije potrebna, ako je lice dolaskom ili bekstvom u zamoljenu državu izbeglo izvršenje ili dalje izvršenje krivične sankcije.

Član 6.

Izvršenje ili nadzor neće se preuzeti:

1. ako bi izvršenje ili nadzor bili u suprotnosti sa osnovnim načelima pravnog poretka zamoljene države;
2. ako je delo na kome se zasniva pravnosnažna sudska odluka, po mišljenju zamoljene države, političke ili vojne prirode;
3. ako bi izvršenje ili nadzor bili u suprotnosti sa drugim međunarodnim obavezama zamoljene države;

4. ako se u zamoljenoj državi protiv osuđenog lica vodi krivični postupak zbog istog dela;
5. ako zamoljena država ne može da izvrši krivičnu sankciju, jer je izvršenje sankcije zastarelo;
6. ako se protiv osuđenog lica, s obzirom na godine života u vreme izvršenja dela, ne bi mogao voditi krivični postupak u zamoljenoj državi;
7. ako je osuđeno lice u zamoljenoj državi već pravnosnažno osuđeno za isto delo, ili je oslobođeno, ili je optužba pravnosnažno odbijena, ili ako je postupak protiv njega pravnosnažno obustavljen;
8. ako je sudska odluka doneta u odsustvu osuđenog lica;
9. ako je sudsku odluku doneo vanredni sud;
10. ako osuđeno lice u državi izricanja uživa pravo azila;
11. ako prema pravu države izvršenja postoji imunitet koji onemogućava izvršenje krivične sankcije;
12. ako je sudskom odlukom izrečena krivična sankcija koja podrazumeva lišenje slobode, a koju zamoljena država, bez obzira na član 11. stav (2) ovog ugovora, prema svom pravnom ili zdravstvenom sistemu, ne može sprovoditi.

Član 7.

(1) Zamoljena država je dužna da bez odlaganja obavesti državu molilju da li prihvata ili odbija zamolnicu za preuzimanje izvršenja ili nadzora.

(2) U slučaju potpunog ili delimičnog odbijanja preuzimanja izvršenja ili nadzora, zamoljena država je dužna da navede razloge odbijanja.

Član 8.

(1) Izvršenje se sprovodi isključivo prema pravu države izvršenja .

(2) Svaka država ugovornica može amnestirati ili dati pomilovanje osuđenom licu.

(3) Samo država izricanja je nadležna da odlučuje o vanrednim pravnim sredstvima.

(4) Ako se sudska odluka na kojoj se zasniva molba za izvršenje naknadno ukine ili izmeni u državi izricanja, ta država o tome odmah obaveštava državu izvršenja. Na osnovu nove odluke sud države izvršenja će odlučiti o daljem izdržavanju kazne zatvora ili druge mere koja podrazumeva lišenje slobode prema odredbama ovog ugovora.

(5) Države ugovornice se međusobno obaveštavaju o odlukama iz st. (2) i (3) ovog člana.

Član 9.

Mesto, vreme i način predaje i preuzimanja osuđenog lica utvrđuju se dogovorom nadležnih organa država ugovornica.

DRUGO POGLAVLJE

Izvršenje krivične sankcije

Član 10.

(1) Ako je lice koje je državljanin jedne od država ugovornica ili lice koje na njenoj teritoriji ima prebivalište, u drugoj državi ugovornici pravosnažno osuđeno za krivično delo na kaznu zatvora ili mu je izrečena druga mera koja podrazumeva lišenje slobode, svaka država ugovornica može da zamoli da se izvršenje kazne zatvora ili druge mere koja podrazumeva lišenje slobode, prenese u onu državu ugovornicu čiji je osuđeno lice državljanin ili u kojoj ima prebivalište.

(2) Bez obzira na odredbu stava (1) ovog člana, samo država izricanja može da zamoli za izvršenje kazne zatvora ili druge mere koja podrazumeva lišenje slobode, ako se ne radi o prenosu izvršenja kazne uz premeštaj lica.

(3) Pri izvršenju kazne uz premeštaj lica, ovaj ugovor ne isključuje pravo osuđenog lica, njegovog zakonskog zastupnika, bračnog druga, vanbračnog partnera, srodnika u pravoj liniji, brata ili sestre, da podnese molbu za prenos izvršenja sudu koji je doneo odluku, ili nadležnom organu države izricanja ili države, čiji je osuđeno lice državljanin ili u kojoj ima prebivalište.

(4) Sud ili nadležni organ države izricanja daće osuđenom licu pouku o mogućnostima za izdržavanje kazne zatvora ili druge mere koja podrazumeva lišenje slobode u državi čiji je državljanin ili na čijoj teritoriji ima prebivalište.

Član 11.

(1) Sud države izvršenja izriče prema svom pravu kaznu zatvora ili drugu meru koja podrazumeva lišenje slobode koju treba izvršiti, pri čemu je vezan za činjenično stanje na kojem se zasniva sudska odluka, te je dužan da uzme u obzir kaznu zatvora ili drugu meru koja podrazumeva lišenje slobode, izrečenu u državi izricanja.

(2) Kada kazna zatvora ili druga mera koja podrazumeva lišenje slobode zbog trajanja nije spojiva sa pravom države izvršenja, nadležni sud države izvršenja može da donese odluku da prilagodi krivičnu sankciju, ali samo ako je viša od najviše kazne koja je prema unutrašnjem pravu te države predviđena za isto krivično delo. U tom slučaju, prilagođena krivična sankcija ne sme biti niža od najviše propisane kazne koja je prema pravu države izvršenja predviđena za isto krivično delo.

(3) Kada kazna zatvora ili druga mera koja podrazumeva lišenje slobode po svojoj prirodi nije spojiva sa pravom države izvršenja, sud države izvršenja može da je prilagodi u skladu sa kaznom ili merom koja je prema njenom pravu predviđena za ista krivična dela. Takva kazna ili mera mora što više da odgovara krivičnoj sankciji koja je izrečena u državi izricanja.

(4) Prilagođena krivična sankcija po svojoj prirodi ili trajanju ne sme biti stroža od krivične sankcije koju je izrekla država izricanja.

(5) Vreme provedeno u zatvoru u državi izricanja uračunaće se u potpunosti u kaznu zatvora ili drugu meru koja podrazumeva lišenje slobode koja treba da se izvrši u državi izvršenja.

Član 12.

(1) Ako se sudska odluka odnosi na više krivičnih dela, izvršenje može da se prenese i samo za deo kazne koji se odnosi na pojedina od tih dela i u tom slučaju će država izricanja odrediti deo kazne koji se odnosi na ta dela. Država izvršenja ima pravo da državi izricanja odredi primeren rok za donošenje takve odluke.

(2) Ako država izricanja ne odluči u roku iz stava (1) ovog člana, država izvršenja će o tome odlučiti prema svom pravu i svojim načelima o odmeravanju kazne.

Član 13.

(1) Preuzimanjem izvršenja privremeno prestaje izvršenje u državi izricanja. Ako se osuđeno lice nalazi u zatvoru u državi izricanja, zatvor traje do njegove predaje državi izvršenja.

(2) Pravo države izricanja na izvršenje konačno prestaje kada osuđeno lice u celosti izdrži kaznu zatvora ili drugu meru koja podrazumeva lišenje slobode u državi izvršenja, ili kad mu je ona konačno oprostena.

(3) Država izricanja ponovo stiče pravo na izvršenje, ako osuđeno lice izbegne izvršenje krivične sankcije u državi izvršenja. Država izvršenja je dužna da o tome obavesti državu izricanja.

TREĆE POGLAVLJE

Nadzor

Član 14.

(1) Države ugovornice na osnovu molbe i pod uslovima utvrđenim ovim ugovorom, međusobno vrše nadzor u toku vremena proveravanja nad licima kojima je sud u jednoj državi ugovornici pravnosnažno izrekao uslovnu osudu.

(2) Nadzor će se vršiti u državi ugovornici u kojoj osuđeno lice ima prebivalište.

Član 15.

(1) Nadzor se vrši isključivo prema pravu države ugovornice koja ga je preuzela.

(2) Ako priroda ili trajanje mere nadzora ili trajanje vremena proveravanja nisu spojivi sa pravom države izvršenja, mogu se prilagoditi prirodi ili trajanju mere nadzora ili trajanju vremena proveravanja koji se u skladu sa pravom države izvršenja primenjuju za ista krivična dela. Prilagođena mera nadzora ili trajanje vremena proveravanja mora u najvećoj meri da odgovara meri ili vremenu proveravanja koje je izrekla država izricanja.

(3) Ako su mere nadzora ili vreme proveravanja bili prilagođeni jer je njihovo trajanje duže od najdužeg trajanja prema pravu države izricanja, trajanje prilagođene mere nadzora ili vremena proveravanja ne sme biti kraće od najdužeg mogućeg trajanja, koje se u skladu sa pravom države izvršenja određuje za ista krivična dela.

(4) Mere nadzora, izrečene u državi koja vrši nadzor, prema svojoj vrsti i trajanju ne smeju biti strože od mera izrečenih u državi izricanja.

Član 16.

Za opozivanje uslovne osude isključivo je nadležna država izricanja.

Član 17.

(1) Na osnovu zamolnice uz koju treba priložiti dokumentaciju navedenu u članu 20. ovog ugovora, zamoljena država je dužna da bez odlaganja obavesti državu molilju da li će udovoljiti njenoj molbi.

(2) Država koja vrši nadzor je dužna da obavesti državu izricanja o uslovima i merama nadzora, o svim okolnostima koje bi mogle da dovedu do opozivanja uslovne osude, kao i o isteku vremena proveravanja.

Član 18.

(1) Država izricanja je dužna da bez odlaganja obavesti državu izvršenja o opozivu uslovne osude.

(2) Ako država izricanja opozove uslovnu osudu, može da zamoli državu koja vrši nadzor da preuzme izvršenje krivične sankcije.

Član 19.

(1) Ako je nadzor preuzet, dalje mere u vezi sa izvršenjem u državi izricanja privremeno se obustavljaju.

(2) Pravo države izricanja na izvršenje konačno prestaje, ako u toku vremena proveravanja nije nastupila nijedna okolnost zbog koje prema njenom pravu treba opozvati uslovnu osudu.

ČETVRTO POGLAVLJE

Zajedničke odredbe o postupku

Član 20.

(1) Država izricanja prilikom podnošenja zamolnice ili po zamolnici države izvršenja dostavlja sledeću dokumentaciju:

1. original ili overeni prepis sudske odluke sa potvrdom o pravosnažnosti, a po potrebi i izvršnosti;
2. prepis teksta primenjenih zakonskih odredaba;
3. podatke o osuđenom licu, o njegovom državljanstvu i prebivalištu;
4. potvrdu o vremenu provedenom na izdržavanju kazne zatvora ili druge mere koje podrazumeva lišenje slobode, koje treba uračunati;
5. izjavu osuđenog lica iz koje se vidi njegova saglasnost za prenos izvršenja ili nadzora, osim ako, u skladu sa članom 5. stav (5) ovog ugovora njegova saglasnost nije potrebna;
6. druge podatke koji mogu biti od značaja za odlučivanje o zamolnici.

(2) Država izvršenja prilikom podnošenja zamolnice ili po zamolnici države izricanja dostavlja sledeću dokumentaciju:

1. podatke o osuđenom licu, o njegovom državljanstvu i mestu prebivališta;
2. prepis zakonskih odredbi koje treba primeniti;
3. druge podatke koji mogu biti od značaja za odlučivanje po zamolnici.

Član 21.

(1) Ako zamoljena država smatra da podaci i dokumentacija koji su joj dostavljeni nisu dovoljni, zatražiće njihovu dopunu i odrediti primeren rok za dostavljanje koji može da se produži na obrazloženu molbu države molilje.

(2) Ako se zahtevu za dopunu dokumentacije u određenom roku ne udovolji, odluka o zamolnici za prenos izvršenja doneće se na osnovu postojećih podataka i dokumentacije.

Član 22.

(1) U hitnim slučajevima, država molilja može da zahteva da se pritvor odredi i pre dostavljanja zamolnice za priznanje i izvršenje sudske odluke.

(2) Zamolnica sadrži:

1. podatke potrebne za utvrđivanje istovetnosti osuđenog lica;
2. opis činjeničnog stanja i zakonsku kvalifikaciju krivičnog dela;
3. podatke o postojanju pravnosnažne osuđujuće sudske odluke;
4. izjavu da će se dostaviti zamolnica.

(3) Ako zamoljena država u roku od 18 dana od dana pritvaranja lica ne primi zamolnicu za izvršenje pritvoreno lice će biti pušteno na slobodu. Na obrazloženi zahtev ovaj rok može da se produži do 40 dana od dana pritvaranja.

(4) Zamoljena država može da osuđenom licu odredi pritvor od prijema zamolnice do pravnosnažnog okončanja postupka po zamolnici za priznanje i izvršenje sudske odluke, u skladu sa domaćim zakonodavstvom.

Član 23.

Država izvršenja obavestiće državu izricanja:

1. kad se krivična sankcija izvrši;
2. ako osuđeno lice izbegne izvršenje;
3. ako država izricanja zahteva poseban izveštaj.

Član 24.

(1) Država ugovornica će, na molbu druge države ugovornice, dozvoliti tranzit preko svoje teritorije osuđenog lica koje treća država predaje državi ugovornici koja traži tranzit. Zamoljena država nije obavezna da dozvoli tranzit sopstvenih državljana ili lica koja su osuđena zbog vojnih ili političkih krivičnih dela.

(2) Uslovi i način tranzita, kao i pitanje troškova, uređuju se dogovorom između nadležnih organa država ugovornica.

Član 25.

(1) Troškove nastale u vezi sa predajom osuđenog lica radi izvršenja krivične sankcije, snosi država izvršenja, izuzev troškova nastalih na teritoriji države izricanja.

(2) Država koja zahteva da se prevoz osuđenog lica radi predaje obavi vazdušnim putem, snosi troškove koji nastanu u vezi sa tom predajom.

Član 26.

Ovaj ugovor će se primenjivati i na pravnosnažne sudske odluke donesene pre njegovog stupanja na snagu.

PETO POGLAVLJE

Završne odredbe

Član 27.

Sporna pitanja u vezi sa primenom ovog ugovora države ugovornice rešavaće diplomatskim putem.

Član 28.

(1) Ovaj ugovor stupa na snagu prvog dana narednog meseca po prijemu poslednjeg pismenog zvaničnog obaveštenja, kojim se države ugovornice diplomatskim putem međusobno obaveštavaju, da su završeni unutrašnji pravni postupci, potrebni za njegovu stupanje na snagu.

(2) Ugovor se zaključuje na neodređeno vreme. Svaka država ugovornica može Ugovor otkazati pismeno diplomatskim putem. Važenje Ugovora prestaje šest meseci po prijemu pisanog obaveštenja o otkazivanju.

(3) U slučaju otkazivanja Ugovor će se primenjivati na izvršenja krivičnih sankcija nad licima koja su predana na osnovu odredaba ovog ugovora.

Ovaj ugovor je sačinjen u Beogradu, dana 30. novembra 2011. godine, u dva originalna primerka, svaki na srpskom jeziku i slovenačkom jeziku, pri čemu su oba teksta podjednako verodostojna.

ZA REPUBLIKU SRBIJU

ZA REPUBLIKU SLOVENIJU

Snežana Malović, s.r.

Aleš Zalar, s.r.

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije – Međunarodni ugovori”.